

Beste donateurs,

In deze nieuwsbrief alle aandacht voor onze oude manegedieren in de rubriek 'Onze paarden', met natuurlijk in het bijzonder ons nieuwe pensioenpaard: Jordan. Veel goed nieuws over schenkingen van Dierenbeschermingsfondsen voor verbouwingen en vernieuwingen in de stallen. Publiciteit in de media over onze stichting en de datum van de donateurdag 2014.

Onze paarden

We hebben er een nieuw pensioenpaard bij: **Jordan**, een ruin van 23 jaar, die 17 jaar als manegepaard heeft gewerkt in *Manege Waarland* in de kop van Noord-Holland.

*Jordan bij ons in Friesland: The eagle has landed.
Foto's Paul Logister*

Een bijzonder paard, zo werd hij omschreven, een paard 'met een koppie erop'. Jordan was in zijn jonge jaren er om berucht dat hij kon bokken en steigeren als de beste. Heel wat ruiters hebben in het zand gebeten, maar desondanks veroverde hij veel harten. Iedereen vond hem ook zo'n leuk paard. Wie hem in actie wil zien in die tijd: typ bij *Google*: 'bokkend manegepaard/YouTube' in en je vindt het filmpje over Jordan's capriolen. Met het ouder worden beterde Jordan zijn leven, hij werd rustiger en erg lief. Hij was jarenlang 'koppaard' in de carrouselgroep (met 16 ruiters!). Maar liever en rustiger betekent niet dat Jordan zijn karakter verloochent. Dat werd al duidelijk voor hij bij ons kwam....Zijn komst was gepland op vrijdag, 30 mei. Per trailer. De hele week was goefend in *Manege Waarland* om Jordan in die trailer te krijgen. Want in het verleden moest Jordan diverse keren bij uit-wedstrijden van de carrouselgroep thuis in Waarland blijven: hij weigerde dan pertinent de trailer in te gaan. Na drie kwartier belde Daniella Officier, de donateur die samen met Monique Bosch zich volop had ingezet om donateurs voor Jordan te werven, dat het nog niet wou lukken. Na anderhalf uur kwam het tweede telefoontje: de operatie werd stop gezet. Donderdag 12 juni werd voor de tweede keer geprobeerd Jordan naar Friesland te brengen. Nu met een speciale paardenvrachtwagen. En dit keer lukte het zowaar! Rond 12.00 uur kwam Jordan met zijn luxe vervoer bij ons aan. Die keuze voor een speciale paardenvrachtwagen is achteraf gezien heel goed geweest. Onderweg had Jordan een paar

Bloemen en veel dank voor Daniella Officier (li) en Monique Bosch (re), die 50 donateurs werven en geld voor Jordan's pensioen inzamelden. De bloemen (en hanging baskets voor onze loods) werden, heel lief, cadeau gedaan door bloemenzaak Het Panhuis in Leeuwarden.

keer gesteigerd en dan moet je er niet aan denken wat er in een trailer kan gebeuren als hij met zijn voorbenen op de stang terecht was gekomen. Jordan kon direct de wei in om lekker te rollen, zijn benen te strekken en helemaal tot rust te komen. En wij haalden heel opgelucht adem dat hij gezond en wel eindelijk bij ons was.

De eerste dagen zijn én voor het nieuwe pensioenpaard én voor ons altijd spannend. Voor Jordan is alles nieuw, zijn omgeving, zijn stal, de dagelijkse routines en zelfs het eten. Jordan is een weerbaar paard – dat was duidelijk uit alle informatie, dus we waren niet bang dat hij de hoek in zou worden gedreven. Wel hebben we onze kudde opnieuw ingedeeld. Want het leek niet verstandig Jordan bij Fellow in de wei te zetten. Fellow is de 'hengst' die zijn kudde leidt. En Jordan, een ruïn, is dan direct concurrentie. In de ene wei staan nu Tarzan, Jane en Halinda. Achter in die wei hadden we een touwtje gespannen en de eerste drie dagen kon Jordan daar, voorzien van kuil en een kuip water, rustig kennismaken met de drie dames plus met de kudde in de andere wei. Daarin staan Fellow, Baltimore, Irma, Ginger en Paddy.

Tarzan, stoer en sterk als ze is, heeft de hoogste positie in de hiërarchie van haar kudde. Jane heeft van oudsher – als vaste vriendin van Tarzan en destijds Berthus - een hoge plaats. Halinda is nummer drie en zoals te verwachten is, komt nieuwkomer Jordan dan onderaan in de rangorde. Van Jane weten we dat ze ieder nieuw paard tolereert en altijd de eerste is die de nieuwkomer echt accepteert door te gaan poetsen. Tarzan laat direct met oren plat en dreigende stappen duidelijk weten dat zij voor het zeggen heeft, maar ze gaat niet 'jagen'. En bij Halinda vermoedden we toch dat ze niet zo heftig op Jordan zou reageren als op Fellow. Die eerste drie dagen was Jordan voor alle paarden groot nieuws. In de andere wei werd in Fellow 'de hengst' weer helemaal wakker. Die eerste middag en alle dagen daarna liep hij op en neer langs Jordan's weijtje. Oren plat, dreigend met zijn hoofd vér over de omheining uitgestoken en maar één boodschap: "Ik, Fellow! Ben Hier De Baas!"

*Eerste ontmoeting
tussen Twee Grote
Mogendheden.
li: Fellow, re: Jordan
Foto Paul Logister*

Om te zeggen dat Jordan daarvan echt onder de indruk was, nou nee... Hij is geen type dat zich onder laat schoffelen. Meestal bleef hij rustig zijn kuil eten of knabbelen aan het gras. En die omheining houdt Fellow natuurlijk lekker veilig op afstand. Na drie dagen haalde ik het touw weg en kon Jordan vrij rondlopen tussen Tarzan, Jane en Halinda. En dat is zonder kleerscheuren verlopen. In het begin hadden Tarzan en Halinda nog de neiging Jordan op zijn eigen terrein achterin de wei te houden, maar Jordan is slim en wist heel rustig steeds verder te lopen, letterlijk terrein te winnen, tot ook hij gewoon van de ruif kon eten. Op Tarzan's dreigementen, oren plat in zijn richting had hij het goeie antwoord: de kont naar haar toedraaien en even een flinke bok geven. En dat is duidelijke taal voor paarden: tot zover en niet verder!

Grappig is wel te zien bij het naar de stal lopen aan het eind van de dag, hoe Halinda de rangorde in stand houdt. Eerst komt Tarzan, direct gevolgd door Jane, dan Halinda. Een beetje zigzaggend lopend, al wiebelend met haar achterste, zorgt Halinda ervoor dat Jordan haar niet kan inhalen en dus pas als laatste de stal in mag..

Het ritme van de dag zit er bij Jordan al helemaal in. Begin van de middag, als alle paarden naar buiten gaan, schopt hij vol ongeduld met zijn voorbeen tegen de staldeur: "Opschieten! Ik wil nu naar de wei!" Aan het eind van de dag, etenstijd, geeft hij door dezelfde 'klopsignalen' op de loodswand aan de achterzijde aan: "Vlug een beetje. Ik wil naar binnen!" om vervolgens op stal net zo luid en duidelijk aan te geven dat het speciale oude paardenvoer, de *Subli* – nu! - geserveerd moet worden. *Yes Sir!!* ☺ Met Jordan komt het helemaal goed, daar is geen twijfel aan.

Al onze andere paarden-*pensionado*'s maken het prima. Allemaal zien ze er prachtig uit. Halinda's witte vacht is van het soort dat niet glimt, maar de andere paarden glanzen alsof ze met een poetsmiddel zijn behandeld. In de afgelopen periode hebben we tweemaal dierenarts Douwe Dijkman in moeten schakelen. De eerste keer was voor **Paddy**. Ze deed ons schrikken. Uitgerekend onze Paddy die altijd gezond is.

Vrijdagsmiddags, begin mei, at ze haar *Subli* niet – altijd een slecht teken – en ze was veel te stilletjes. Ook had ze niet gemest. Douwe vermoedde een verstoppingskoliek. Die avond kreeg ze een *meflosyl* injectie (pijnstiller), maar zaterdag ging het nog steeds niet goed. Douwe heeft haar via de neussonde gespoeld met een paraffine oplossing. Bij het opvoelen was er mest, maar die was veel te droog. En Paddy had forse pijn aanvallen, ze draaide tijdens zo'n aanval achteruit rondjes in haar stal.

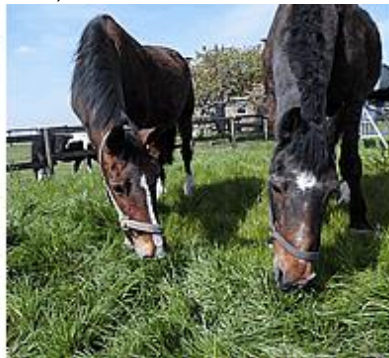
Ook zondag bleef haar situatie zorgelijk. Die dag had ze nog twee spoelingen gekregen en *meflosyl* injecties, maar de mest bleef bij het opvoelen te droog, de paraffine drong niet door. Pas maandags was er een lichte verbetering in haar conditie. Dinsdagochtend lag er - wat een opluchting! – een hoop glanzende mest in haar stal. De therapie was aangeslagen. En Paddy was weer helemaal beter. Ze gedroeg zich direct zoals we haar kennen: alert en vol energie. Na drie dagen stalrust wou ze maar één ding: Actie! Direct de wei in!

Voor **Irma** volstond één bezoek van Douwe. Irma at haar *Subli* en kuil niet, ging alsmaar liggen en opstaan, het leek dus op koliekverschijnselen. De 'huismiddeltjes': een bak slobber met paraffine en een dosis *Colosan* (een mild laxeermiddel) hielpen niet. De injectie met *meflosyl* wel. Voor Irma was het overigens de enige keer in zeven maanden dat we de dierenarts moesten bellen. Haar grote stal en de conditie die ze nu heeft, dank zij de goede verzorging, werpen hun vruchten af!

Dit voorjaar begon voor al onze *pensionado's* op 9 mei met het grote feest: de wei in. Heerlijk eten van vers gras. Eén beeld zegt meer dan 1000 woorden, hieronder de foto's van de eerste weidedag.

vooraan: Tarzan, achter: Jane

links: Ginger, rechts: Paddy

voor: Halinda

Schenken van gulle gevers voor verbouwingen/vernieuwingen in de stallen

Een lang gekoesterde wens ging in vervulling met de schenking die we ontvingen van de **Stichting Natuur, Mens en Dier**. De gift bedroeg in totaal € 2.500,=-. € 1.000,=- was bestemd voor de aflossing van de renteloze lening van de landelijke dierenbescherming. € 1.500,=- voor het verbouwen van vier stallen in het verste staldeel tot drie grote stallen. Voor Irma is de grote stal, die in november 2013 bijgebouwd kon worden dank zij de steun van de *M.A.O.C. Gravin van Bylandt Stichting*, een absolute zegen. Maar paarden als Fellow en Halinda zijn bijna even groot als Irma. Voor hen wilden we pertinent voorkomen dat ze bij het ouder worden – wanneer ze vaak meer ruimte nodig hebben om overeind te komen - ook het probleem zouden krijgen van het vastliggen in hun stallen. Destijds, in 2007, toen de stichting met vijf paarden in Beetgumermolen kwam, waren de acht stallen net gebouwd en met de grootte van die stallen moesten we het doen..

Het was de afgelopen meimaand hard werken geblazen, want wetend dat Jordan eind die maand zou komen, moest voor die tijd het werk klaar zijn. En tot eind mei was zijn stal nodig als 'wisselstal' voor een van de paarden. Iedere keer als de timmerman klaar was met het verbouwen van een stal, kwam ik er met de kwast achteraan. En dat was drie dagen werk per stal, want iedere wand en deur moest drie maal in de beits. Het resultaat is prachtig geworden. In de hoekstal achteraan staat Jane.

Haar hebben we die ruime stal gegeven omdat ze bij het opstaan van oudsher eerst gaat zitten en dan pas haar achterlijf optilt. Maar haar voorbenen moeten echt de ruimte hebben, want ze is strammer geworden en glijdt altijd een stukje door. De middelste stal, met twee ramen en absoluut de grootste (3.45 x bijna 3.50 meter!) is voor Fellow. Zijn blinde rechteroog maakt dat hij erg voorzichtig beweegt in smalle ruimtes. In de kleinere box waarin hij stond, draaide hij altijd heel behoedzaam om. Maar in deze stal kan hij met gemak alle kanten op lopen en heeft hij zelfs twee ramen om

naar buiten te kijken. Aan zijn bewegelijkheid nu is direct te zien dat hij zich in deze hele grote stal helemaal zeker en op zijn gemak voelt. Voor Fellow, onze ruïn met hengstenbloed, dus 'De Bruidssuite'. De grote stal het dichtst bij de deur is voor Halinda. En ook zij kan hier prima uit de voeten. Heel veel dank aan de **Stichting Natuur, Mens en Dier** voor deze geweldige schenking.

Fellow in 'De Bruidssuite'

Nog een wens die vervuld werd was de gift van de **Manders Brada Stichting**. De schenking van € 1.800,- is bestemd voor de aanleg van een goot met afwatering aan de lange achterzijde van onze loods. Met heftige regenbuien spoelde er een enorme hoeveelheid hemelwater van het ca. 30 meter lange dak over een zijde van 7 meter rechtstreeks in de *paddock*. En dat is een extra belasting in wateroverlast voor onze *paddock* die we heel graag kwijt wilden. In de gift is ook een bedrag opgenomen voor de aanschaf van een regenzuil die 400 liter water kan opvangen. In 2010, toen de goot aan de andere zijde werd aangelegd, hebben we aan die kant twee regenzuilen laten plaatsen. Die zuilen zijn altijd in gebruik: voor het schoonmaken van de stallen, ramen, vloeren en het begieten van de plantenbakken. Aan de voorzijde van de loods kunnen we zo'n zuil ook uitstekend gebruiken. Door de hoogte van de zuil en de druk die er daardoor op het water staat, kan er zelfs een tuinslang op worden aangesloten zodat we ook ons wekje bij droog weer kunnen besproeien. **Kilian Water**, de leverancier schonk ons als goed doel een korting en deed de transportkosten cadeau! Heel veel dank aan de **Manders Brada Stichting** voor hun ondersteuning. Klussenbedrijf **Jackie van Dussen uit** Beetgumermolen, die vorig jaar voor het vrijwilligerstarief de wc en de waterleiding naar het toilet installeerde, betegelde kosteloos en met grote perfectie - zijn specialiteit - wanden en vloer van de wc en deed de benodigde tegels ook nog eens cadeau voor het goede doel! Heel hartelijk dank aan Jackie. We nemen hem graag op in de rubriek 'met dank aan' op onze site net als Kilian Water.

En deze week kregen we goed nieuws van de **Stichting Bouwstenen voor Dierenbescherming**: we ontvangen € 1.100,- voor het ruw maken van de vloer in het middelste staldeel en de afwerking van schuifdeuren en kantine. Irma heeft de neiging juist op het gladde cement van die vloer te snel te lopen en dan houden we ons hart vast dat ze niet uitglijdt. Met industriële lijm en fijn grind – een hele goede, maar niet goedkope oplossing – kan die gladheid definitief verholpen worden. In het verste staldeel zorgt zo'n laag al sinds december 2011 voor een veilig oppervlak. Onze grote dank aan de **Stichting Bouwstenen voor Dierenbescherming** voor deze gift.

Publiciteit in de media

Over de benoeming van Anky van Grunsven's Salinero tot *bescherm*paard van onze stichting, kwam een artikel in de **Leeuwarder Courant** van 6 mei. Publiciteit over Jordan's komst was er in de **Leeuwarder Courant** van 31 mei plus de **Schager Courant** van 13 mei. **Omrop Fryslan** hield over Jordan een *live-interview* in onze stallen op maandagochtend 16 mei om 6.30 uur (heel vroeg!) en 7.45 uur. Jordan komt ook nog in het augustusnummer van het magazine **Hart voor Dieren** dat eind juli verschijnt. Alle artikelen komen natuurlijk weer op de site www.pensioenpaard.nl

De donateurdag houden we op zondag, 31 augustus. Vanaf 15.30 uur zijn jullie van harte welkom om alle vernieuwingen van stallen en terrein en onze paarden zelf te zien.

De volgende Nieuwsbrief

Eind september 2014 ontvangen jullie de volgende Nieuwsbrief. Met natuurlijk 'onze paarden', acties en nieuws. Voor een tussentijdsbezoek aan onze *pensionado's* zijn jullie altijd iedere zondagmiddag vanaf 16.00 uur welkom. Graag de auto parkeren in de berm aan de overkant. (Onze (boze) buurman heeft een wegsleepregeling..).

Met vriendelijke groet,
Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden. Inschr.nr. KvK: 01107267.

Rekeningnummer: Triodos Bank. IBAN NL87 TRIO 0390 2118 18

www.pensioenpaard.nl. e-mail: info@pensioenpaard.nl.

Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25